

Sygn. akt I CSK 378/15

POSTANOWIENIE

Dnia 26 lutego 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z wniosku S. P.
przy uczestnictwie [...], o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości przez
zasiedzenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 26 lutego 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy i uczestniczki postępowania J. P.
od postanowienia Sądu Okręgowego w W.
z dnia 7 listopada 2014 r.,

**odrzuca skargę kasacyjną i oddala wniosek uczestnika Miasta W.
o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁶ § 3 k.p.c. Sąd Najwyższy odrzuca skargę kasacyjną, która podlegała odrzuceniu przez sąd drugiej instancji, zaś sąd drugiej instancji odrzuca na posiedzeniu niejawnym skargę kasacyjną wniesioną po upływie terminu, skargę niespełniającą wymagań określonych w art. 398⁴ § 1 k.p.c., nieopłaconą oraz skargę, której braków nie usunięto w terminie lub z innych przyczyn niedopuszczalną.

Przepisy powyższe znajdują zastosowanie w niniejszej sprawie, gdyż zawodowy pełnomocnik skarżących S. i J. P. była obecna na ogłoszeniu zaskarżonego orzeczenia w dniu 7 listopada 2014 r. (k. 773), zaś wniosek o doręczenie odpisu orzeczenia z uzasadnieniem złożyła w przesyłce nadanej za pośrednictwem operatora PGP - InPost w dniu 14 listopada 2014 r. (k. 802). Pismo zawarte w tej przesyłce zarejestrowano w Sądzie w dniu 17 listopada 2014 r. (k. 801), czyli po upływie tygodniowego terminu ustawowego wskazanego w art. 387 § 3 k.p.c.

W sprawie nie może znaleźć zastosowania art. 165 § 2 k.p.c., gdyż w okresie trzech lata od dnia 1 stycznia 2013 r. jedynym operatorem wyznaczonym w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe (Dz.U. z dnia 2012 r., poz. 1529) była Poczta Polska S.A. (por. art. 165 § 2 k.p.c. w związku z art. 178 ust. 1 ustawy Prawo pocztowe).

Jak podniesiono w judykaturze (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 29 kwietnia 2015 r., IV CZ 8/15, nie publ.), unormowanie przewidziane w art. 398⁵ § 1 k.p.c. należy rozumieć w ten sposób, że wskazany w nim dwumiesięczny termin liczy się od prawidłowego doręczenia odpisu orzeczenia z uzasadnieniem, tj. zgodnego z wymaganiami przewidzianymi w art. 387 § 3 k.p.c. Oznacza to, że tylko wtedy, gdy strona w terminie tygodniowym zażądała doręczenia odpisu orzeczenia z uzasadnieniem, można mówić, że zostało spełnione wstępne wymaganie dla powstania możliwości wniesienia skargi kasacyjnej. Jeżeli strona z takim żądaniem nie wystąpiła lub też, występując z nim, przekroczyła tygodniowy termin do zgłoszenia żądania doręczenia odpisu orzeczenia z uzasadnieniem (art. 387 § 1 k.p.c.), przewidziany w art. 398⁵ § 1 k.p.c. dwumiesięczny termin w ogóle nie może rozpocząć biegu, a tym samym niemożliwe jest wniesienie skargi

kasacyjnej. Oceny tej nie zmienia okoliczność, że na skutek wniosku skarżących podlegającego odrzuceniu sąd drugiej instancji wadliwie doręczył odpis postanowienia z uzasadnieniem.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy odrzucił skargę kasacyjną na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c., zaś o kosztach postępowania orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c. i art. 102 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c., mając na uwadze trudną sytuację majątkową i osobistą skarżących.

kc